

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

Jacobi Sadoleti Episcopi Carpentoracti, S. R. E. Cardinalis Epistolarum libri
sexdecim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

IACOBI SADOLETI
EPISCOPI CARPENTO-
RACTI, S. R. E. CARDINALIS EPI-
stolarum libri sexdecim.

*Sunt multo quam antea ac vniquam diligentius recogniti,
 atq. in lucem aditi.*

HVSDEM AD PAVLVM SADOLETVM E-
pistolarum liber vnus.

ALEXANDRO FARNESIO S. R. E. CAR-
dinali Paulus Sadoletus Episcopus Carpent-
raeti, S. P. D.

Quod mihi Sadoleti patris mei obitus, amplissime Farnesi,
 cum mihi luctum ac maerorem attulisset, quem pa-
 tris tuus in me beneficia, meaq. perpetua erga cum
 pietate postulabat: nullum doloris mei expertus sum
 minus spiritus solatum, quam quod extremo illius mandato,
 et mea tua officio, conor Deo infirmitatem meam adiuvante,
 satisfacere. Nam cum is & saepe alias, & cum iam penes animam
 exhalaret, hanc mihi Carpentoractensem ecclesiam, quam ipse
 praesens quo ad electum fuit, summa cura & diligentia rexit, at
 pro sua paternam in eam charitate, diligentissime commendasset,
 meq. ut ad eius custodia nulla re vniquam auellerer, vehementis-
 sime hortatus esset: nullam moram post eius morrem interposui,
 quam ad parendam tam salutaribus praeceptis, & ad obunda-
 tam tanti & praecleari muneris officia, me conferrem: cuius mei
 consilium maiorem indies fructum capio. Sed cum officii mei ratio,
 b 2. & illa,

& illa, quam sanctissima patrum memoria debet, pietas, hoc
 praeerea à me postulare videretur, ut illius scripta, & lucubra-
 tiones, quae penes me essent, ederem: ad eas me legendas, & accu-
 rate considerandas (socio hac in re, & adiutore vsus Antonio
 Florebello) dedi: cum is ut summè gratus, officiosusq; esset, vnam ob
 causam hanc, quò homini de se optimè merito, cuiq; iure &
 charissimus, & probatissimus fuit, mecum vna fidem suam effi-
 ciumq; prestaret, accessit meo se ad me in Galliam contulisset.
 Atque eam quidem eius scriptorum partem, quibus locos ad re-
 ligionem & sacras literas pertinentes tractat: quanquam multa
 ab eo in hoc genere egregiè ac praclare instituta conperimus: ta-
 men edenda minime putauimus. Non quia eadem in illis, quae in
 reliquis eius libris, qui eo vno exierunt, & pietas exeret, & sa-
 crarum rerum scientia: quae & nos magnopere delectarent, &
 ceteris item iucunda ad legendum fore non dubitaremus. Sed
 cum ea quae aliquot hisce annis instituerat, propter crebras (quod
 tunc scis) summi Pontificis interpellationes, multasq; & ma-
 gnas in vrbe occupationes, ab soluere atque expolire minime po-
 tuerit: satius esse duximus, non quia nos de illius scriptis probare-
 mus, sed quia ipse probaturus fuisset attendere. Cum verò oratio-
 nes quaedam, & magnum praeerea epistolarum acervum inue-
 nissimus, eas potius edendas esse iudicauimus: non omnes quidem,
 sed eas tantum, quae accuratius nobis scripta esse videbantur. At-
 que orationes quidem alias. Hoc, ut in tempore epistolas in de-
 cem & septem volumina digestas, emisimus: quas vti nam etiam
 ipsa patrum meorum antequam diem suum obiisset corrigere ipse
 atque emendare potuisset. Sed etsi non dubito, quin illius corre-
 ctio, & (ut ita dicam) expolitio multum illis additura fuerit
 venustatis atque elegantiae: non propterea tamen sum ab edendo
 deteritus, cum sperare mihi videar, studiosis eloquentia homi-
 nibus earum lectionem, neque inuicundam, neque infructuosam
 fore. Eas autem idcirco ad te Farnesi amplissime, mittendas pu-
 tavi, quòd meae singularis in te obseruantiae, & grata animi vo-
 luntatis pro tuis erga me & patrum meorum meritis, quae &
 multa sanè & insignia fuerunt, & abs te nuper praestanti tua
 erga me & fratrem meum liberalitate cumulata atque auct^a
 sunt

EPISTOLA.

hoc
ra-
cu-
nio
ob
&
ffi-
et.
re-
la
a-
in
a-
&
ed
od
a-
o-
e-
o-
n.
t-
e-
ms
se
et
it
lo
is
-
-
a
18

hoc signum ac testimonium aliquod extare volui: praesertim
quia ad eas, quae in te elucet virtutes, hanc quoque laudem ac-
cedere intelligerem: quod tu et summis & gravissimis occupa-
tionibus & curis, quas tecum avus tuus Pontifex Maximus, i-
dem princeps sapientissimus partitur, nunquam fere non di-
spicias: quod tamen interdum otii tibi & vacui temporis da-
re solum optimarum artium studiis libentissimè consumis. Quip-
pea vides praeterquam quod maxima cum animi voluptate
vires ad magnas res agendas & tractandas vehementius in-
fluit. Te autem cognovisse videor, huius generis scriptorum
sermonei delictari praecipuè esse solitum: quod etiam libentius
facit non eas modo epistolas, quae ad te scriptae ab eo fuissent, in-
terim ad eam: sed vniuersas etiam, quae ad ceteros, ad te
scriptae sunt. Equidem maiora tibi praestare pro tuis in me meritis
debeo, & debet. Sed tamen quando maioribus officiis non pos-
sum, hoc saltem munusculo meum summum erga ampli-
tudinem tuam studium declarandum esse existi-
maui. Vale. Carpent. 1549.

b 3 ARGV.